

Skatteråds afgørelse

Identifikation:	2025-9933
Afgørelse truffet:	22. Oktober 2025
Afgørelse offentliggjort:	15. Marts 2026
Indkomstår:	2019
Emne:	Skat
Emne ord:	Skattepligt, A-indkomst modtaget efter fraflytning

Resumé

Klagen vedrører beskatning af løn modtaget efter ansættelsesforholdet var ophørt og klager var fraflyttet Grønland.

Klager var registreret som fraflyttet Grønland ved udgangen af indkomståret 2018. Skattestyrelsen havde anset klager for skattepligtig af løn og logi indberettet til indkomståret 2019.

Det var klagers opfattelse, at hans skattepligt til Grønland ophørte ved fraflytning og at han derfor ikke skulle beskattes af løn modtaget efter fraflytning.

Skatterådet gav klager medhold i, at han ikke var skattepligtig til Grønland i indkomståret 2019 og slutopgørelse for 2019 skulle annulleres. Klager var skattepligtig i indkomståret 2018 af løn optjent i 2018, som først var blevet udbetalt i 2019. Fristen for at genoptage indkomståret 2018 var udløbet. Overskydende skat for indkomståret 2019 var sket med urette og Skattestyrelsen havde derfor et tilbagesøgningskrav på det udbetalte beløb.

Sagens faktiske forhold

Klager har bopæl i Danmark men har haft arbejde i Grønland på Pittufik Space Base (Thule Airbase), som har stillet logi til rådighed for ham.

For indkomståret 2019 har arbejdsgiveren indberettet at have udbetalt løn (kr. 69.639), indbetalt til pension (kr. 7.562) og stillet logi til rådighed for klager (kr. 887 = 20 dage).

Ordinær slutopgørelse for indkomståret 2019 blev udskrevet d. 20. august 2020. Indkomst og skat blev beregnet på grundlag af de indberettede oplysninger. Der blev udbetalt overskydende skat på kr. 19.796. Den overskydende skat skyldtes, at skattepligtsperioden blev anset for at være hele året og at der derfor blev indrømmet fuldt personfradrag og standardfradrag mm.

Skattestyrelsen havde i juli 2021 noteret, at klager var *Afrejst 28.12.2018 med løn indtil januar 2019. Han er nok forudlønnet.*

Skattestyrelsen genoptog skatteansættelsen i 2024, idet skattepligtsperioden blev anset for at være 20 dage. Personfradrag mm. blev nedsat forholdsmæssigt og der blev udskrevet en ny ændret

slutopgørelse d. 9. september 2024. Den resulterede i opkrævning af restskat på kr. 25.367, hvoraf kr. 4.992 er rentetillæg for tiden, der er gået siden den ordinære slutopgørelse blev udskrevet.

Klager henvendte sig i oktober 2024 til Skattestyrelsen, da han ikke havde været ansat i 2019. Skattestyrelsen informerede klager om, at han skulle kontakte sin tidligere arbejdsgiver for at få rettet fejlindberetning på indkomståret. Han blev samtidig også informeret om, at hvis indberettet lønindkomst blev tilbageført, skulle han tilbagebetale den tidligere udbetalte overskydende skat for indkomståret 2019.

Klager har fået oplyst af sin arbejdsgiver, at løn blev indberettet i 2019, da lønperioden 09/12-22/12-2018 udbetales den 02/1-2019, samt lønperioden 23/12-2018-05/01-2019 udbetales den 16/01-2019.

Klagers opfattelse

Det er klagers opfattelse:

- At han ikke er skattepligtig til Grønland i 2019, idet ansættelsen i Grønland er dokumenteret ophørt d. 28. december 2018.
- At han udrejste af Grønland d. 28. December 2018.
- At han ikke skal betale skat, når han ikke er skattepligtig.

Henvisning til retsregler og retspraksis

Frist for ændring af indkomst- og skatteansættelser:

Både Skattestyrelsen og en skattepligtig kan tage initiativ til ændring af en indkomstansættelse ind til d. 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb. Ændringen skal være gennemført senest d. 31. januar i det 6. år efter indkomstårets udløb. Jfr. § 47 i Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter med senere ændringer (Skatteforvaltningsloven).

§ 47. Skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 12, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomstskat senere end den 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb. Ansættelsen skal foretages senest den 31. januar i det 6. år efter indkomstårets udløb.

Stk. 2. En skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomstskat, skal senest den 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Efter udløb af 5 års fristen kan der kun rent undtagelsesvist foretages ændringer, idet det kun tillades hvis Skattestyrelsen eller den skattepligtige pga. utilregnelig uvidenhed om relevante oplysninger mm. har været ude af stand til at anmode om eller foretage en ændring. Jfr. § 48 i Skatteforvaltningsloven.

§ 48. Uanset fristen i § 47, stk. 1, kan skatteforvaltningen foretage eller ændre en ansættelse af indkomstskat, såfremt skatteforvaltningen på grund af utilregnelig uvidenhed om den skattepligtiges dispositioner har været ude af stand til at foretage eller ændre en ansættelse. Skatteforvaltningen skal senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor skatteforvaltningen får kendskab til eller ved sædvanlig agtpågivenhed kunne have fået kendskab til den skattepligtiges dispositioner, afsende varsel som nævnt i § 12, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomstskat. Ansættelsen skal foretages senest 6 måneder efter afsendelsen af det i § 12, stk. 1, nævnte varsel.

Stk. 2. Uanset fristen i § 47, stk. 2, kan en skattepligtig fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde en ændring af den skattepligtiges ansættelse af indkomstskat, såfremt den skattepligtige på grund af utilregnelig uvidenhed har været ude af stand til at fremlægge oplysningerne på et tidligere tidspunkt, jf. § 3 i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer. Den skattepligtige skal

fremlægge oplysningerne senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor den skattepligtige får kendskab til eller ved sædvanlig agtpågivenhed kunne have fået kendskab til de faktiske eller retlige forhold, der kan begrunde en ændring af den skattepligtiges ansættelse.

Den ordinære 5 års frist for ændring er bl.a. begrundet i reglerne for forældelse af skattekrav, der findes i 1908-loven (Lov nr. 274 af 22. december 1908).

Ifølge lovens § 1 stk. 1 nr. 4 gælder der en forældelsesfrist på 5 år på *Statens eller Kommunens Krav paa Skatter eller Afgifter af offentligretlig Natur*. Fristen regnes iflg. § 2 fra den tid, da fordringen kan kræves betalt, medmindre fordringshaver på grund af utilregnelig uvidenhed om sit krav eller skyldners opholdssted har været uden mulighed for at gøre sit krav gældende, jfr. § 3.

Det vil være meningsløst for Skattestyrelsen at gennemføre en beskatning, hvis det afledte skattekrav ikke vil kunne inddrives pga. forældelse. Skattestyrelsen kan genoptage ekstraordinært, hvis det afledte skattekrav vil kunne omfattes af 1908-lovens regler om "forlænget levetid" pga. utilregnelig uvidenhed.

Såfremt en opkrævning eller udbetaling fra Skattestyrelsen ikke kan anses for at være skat eller afgift, gælder den almindelige forældelsesfrist på 20 år, jfr. § 4 i 1908-loven.

Hvis en person ikke er skattepligtig til Grønland, vil en eventuel udbetaling af overskydende skat være at anse for en fejludbetaling, da der mangler lovhjemmel til udbetalingen. Det udbetalte beløb kan tilbagesøges af Skattestyrelsen, da Skattestyrelsen har udbetalt pengene i en fejlagtig tro på at være forpligtet til det (Condictio indebeti).

Hvis modtageren har modtaget pengene i god tro, har Højesteret ud fra en konkret rimelighedsvurdering afgjort, at et tilbagesøgningskrav vil kunne blive afvist.

Skattepligtig indkomst og skattepligtige personer:

En person kan være enten fuld skattepligtig, begrænset skattepligtig eller ikke være underlagt skattepligt til Grønland.

Fuld skattepligt betyder, at en person er skattepligtig til Grønland af alle indtægter, uanset hvilket land de kommer fra. Den fulde skattepligt kan være i hele indkomståret, men den kan også være i en mindre periode af et indkomstår.

Begrænset skattepligt betyder, at en person alene er skattepligtig til Grønland af en konkret indkomst.

Ingen skattepligt betyder, at en person enten er undtaget skattepligt eller ikke omfattes af bestemmelserne for fuld eller begrænset skattepligt til Grønland.

Fuld skattepligt påhviler blandt andet personer, der har bopæl i Grønland, eller som opholder sig i Grønland i mindst 6 måneder, jfr. § 1 stk. 1 nr. 1 og nr. 2 i Landstingslov nr. 12 af 2. november 2006 om Indkomstskat med senere ændringer (Indkomstskatteloven).

§ 1. Fuld skattepligt påhviler:

- 1) personer, der har bopæl i Grønland,
- 2) personer, der uden at have bopæl i Grønland, opholder sig dér i mindst 6 måneder, heri medregnet kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende,

Skattepligten indtræder fra begyndelsen af det ophold, der medfører skattepligt efter § 1 stk. 1 nr. 2, jfr. § 8 i Indkomstskatteloven.

Bemærkningerne til § 1 nr. 2 præciserer hvordan opholdsperioden skal opgøres:

Der foreligger fuld skattepligt for personer, der uden at have bopæl i Grønland, opholder sig dér i mindst 6 måneder, heri medregnet kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende.

Ved udmålingen af opholdsperioden regnes i måneder, og såvel til- som fraflytningdagen medregnes. Herefter er det faktiske antal dage i en måned uden betydning. Et ophold med ankomst den 5. januar og udrejse den 4. juli samme år anses for et ophold på 6 måneder.

Det må i det enkelte tilfælde afgøres konkret, om der både med hensyn til varigheden og arten af opholdet reelt er tale om kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende.

For ferie skal det normalt gælde, at den skal være aftalt som led i arbejdsforholdet, eller at ferien skal stå i rimeligt forhold til den forudgående arbejdsperiode og arbejdets omfang i denne periode. Opsparede feriedage eller afspadsring kan derfor anses for ferie i denne sammenhæng.

Omfattet af kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende er normalt endvidere kortvarige kursusophold, barselsorlov, hospitalsophold og lignende. Omvendt vil en arbejdsperiode uden for Grønland eller en periode, hvor der modtages arbejdsløshedsdagpenge uden for Grønland, medføre, at opholdet i Grønland er afbrudt.

Ferie afholdt uden for Grønland som afslutning på et ophold i Grønland kan ikke medregnes til opholdsperioden i Grønland.

Fuldt skattepligtige personers skattepligtige indkomst omfatter bl.a. vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Vederlaget indkomstbeskattes, når det udbetales, medmindre skattepligten er ophørt før udbetaling. I så fald er vederlaget senest skattepligtigt ved skattepligtens ophør. Jfr. § 13 i Indkomstskatteloven.

§ 13. Den skattepligtige indkomst omfatter med de undtagelser og begrænsninger, der følger af nærværende landstingslov, den skattepligtiges samlede årsindtægter uden hensyn til, om indtægterne stammer fra Grønland eller ikke, og om de består i penge eller formuegoder af pengeværdi.

Stk. 2. Vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold indkomstbeskattes i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted. Ophører indkomstmotagerens skattepligt før udbetalingen af vederlaget, er vederlaget senest indkomstskattepligtigt på tidspunktet for skattepligtens ophør.

Bemærkninger til § 13 stk. 2 præciserer indholdet, men tilføjer ikke så meget til fortolkningen af den:

Til stk. 2

Efter stk. 2 skal vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, dvs. lønindtægt, beskattes i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted, således at der er overensstemmelse mellem den endelige beskatning og det skatteutræk, der altid sker ved udbetalingen.

Ophører skattepligten i løbet af indkomståret, er et senere udbetalt vederlag dog altid skattepligtigt senest på tidspunktet for skattepligtens ophør.

I tilfælde, hvor en lønmodtager, f.eks. en tjenestemand, er forudlønnet, anses januar lønnen dog for skattepligtig indkomst i det indkomstår, hvori januar falder, selv om lønnen er til disposition før årsskiftet.

Begrænset skattepligt påhviler blandt andet personer, der har modtaget løn for arbejde udført i Grønland under ophold på mere end 14 dage i sammenhæng. Der er også begrænset skattepligt for løn mm., der er modtaget efterfølgende, hvis det er afledt af arbejdet udført i Grønland. Jfr. § 2 stk. 1 nr. 1 og nr. 2 i Indkomstskatteloven.

§ 2. Begrænset skattepligt påhviler personer,....., der uden at opfylde betingelserne i § 1, stk. 1:
1) modtager enhver form for vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i Grønland, medmindre arbejdet er udført under ophold af en varighed, som ikke overstiger 14 dage i sammenhæng, og den pågældende person fortsat er beskæftiget hos en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende eller har fast driftssted i Grønland,
2) modtager enhver form for vederlag for personligt arbejde, der er udført i Grønland, efter tjenesteforholdets ophør, herunder vederlag for indgåelse af konkurrenceklausul. Det er uden betydning, at berettigelsen og/eller størrelsen af det omhandlede vederlag afgøres ved dom, retsforlig, voldgift eller lignende,

Bemærkningerne til § 2 nr. 2 uddyber, hvad der menes med vederlag modtaget efter afrejse fra Grønland:

Til stk. 1 nr. 2

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde, hvortil der først erhverves endelig ret efter skattepligtens ophør. Bestemmelsen vil typisk omfatte løn i opsigelsesperioden, engangsvederlag, tantieme, efterfølgende regulering af løn (overenskomst) med videre.

Ved vederlag forstås de i § 75 opregnede former. Endvidere omfattes vederlag for indgåelse af en konkurrenceklausul af bestemmelsen.

Det er uden betydning for den begrænsede skattepligt, at de omhandlede vederlag har været omtvistet, således at berettigelsen eller størrelsen heraf efterfølgende er afgjort ved dom, retsforlig, voldgift eller lignende. Ved lignende forstås andre måder, som parterne måtte have aftalt at løse konflikten på.

Det er ligeledes uden betydning, at vederlaget fremtræder i form af erstatning.

Fuldt og begrænsede skattepligtige personer svarer samme skatteprocent af lønindkomst, jfr. Kap. 6 i Indkomstskatteloven.

Ved skatteberegningen er det alene fuldt skattepligtige, der får standardfradrag og som kan få et skattefrit beløb i B-indkomst. Som udgangspunkt er det også alene fuldt skattepligtige, der kan få personfradrag. Begrænsede skattepligtige kan dog godt få personfradrag for vederlag modtaget i opsigelsesperiode. Der indrømmes til gengæld ikke personfradrag for vederlag i form af efterregulering af løn, engangsvederlag, tantieme samt vederlag for konkurrenceklausul. Jfr. Bemærkningerne til § 66 i Indkomstskatteloven.

A-indkomst og A-skat:

Løn, feriegodtgørelse, honorar og lignende er A-indkomst og ved udbetaling af A-indkomst skal arbejdsgiveren tilbageholde skat af beløbet (A-skat). Tilbageholdelse sker som hovedregel på grundlag af lønmodtagerens skattekort.

Jf. §§ 74, 75, 76, 79 og 80 i Indkomstskatteloven.

§ 76. I forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst, skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. For særlige ydelser såsom feriepenge og søgnehelligdagsbetaling kan Landsstyret fastsætte særlige bestemmelser om tidspunktet for indeholdelsen og om, i hvilket indkomstår ydelserne skal beskattes.

Arbejdsgiveren skal senest d. 31. december i indtjeningsåret indeholde A-skat af feriegodtgørelse, der hensættes til udbetaling i det følgende ferieår. Feriegodtgørelse skal beskattes i det kalenderår, hvor der er tilbageholdt A-skat. Jfr. § 9 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28 af 1. december 2006 om opkrævning af indkomstskat og arbejdsmarkedsafgift.

Den ansatte skal have lønsedler, hvor han kan se, hvad arbejdsgiveren har tilbageholdt i A-skat af hans løn. De beløb, som arbejdsgiveren har tilbageholdt i A-skat i en måned, skal arbejdsgiveren betale til Skattestyrelsen i den efterfølgende måned. Arbejdsgiveren skal også indsende redegørelser for, hvad der er tilbageholdt A-skat. Jfr. §§ 81 og 82 i Indkomstskatteloven.

Skatterådets vurderinger og begrundelse

Skattestyrelsen har i 2024 ændret klagers skattepligtige indkomst for indkomståret 2019 og den ændrede slutopgørelse er udskrevet i september 2024. Det er inden udløbet af 5 års fristen for ændring.

Klager henvendte sig i oktober 2024 til Skattestyrelsen og styrelsen genoptog indkomst- og skatteansættelsen for indkomståret 2019, men fastholdt ansættelsen ved afgørelse af 30. januar 2025. Genoptagelse og afgørelse er også gennemført inden udløb af fristen for ændring.

Klagesagen vedrører skattepligt eller ej til Grønland i indkomståret 2019. Klager fik i 2020 udbetalt overskydende skat på kr. 19.796 for indkomståret 2019, så hvis han har ret i, at han ikke er skattepligtig til Grønland i 2019, har han uretmæssigt fået udbetalt overskydende skat for indkomståret 2019.

Hvis Skattestyrelsen har ret i, at klager er fuld skattepligtig til Grønland i de første 20 dage af 2019 skal han betale restskat på kr. 20.375 og rentetillæg på kr. 4.992.

Uanset hvad udfaldet er, skal klager således betale skat til Grønland, fordi han uretmæssigt har fået penge udbetalt.

Ifølge oplysninger fra klagers arbejdsgiver vedrører udbetalingen i 2019 løn for arbejde udført i 2018 før ansættelsens ophør. Klager har erhvervet ret til vederlaget før ophør af skattepligten og beløbet skal tages til beskatning før skattepligtens ophør, altså i indkomståret 2018, jfr. § 13, stk. 2 i Indkomstskatteloven.

Den skattepligtige indkomst i 2018 skal derfor forhøjes med vederlaget mm., som klagers arbejdsgiver har indberettet til indkomståret 2019. Fristen for ordinær genoptagelse af ansættelsen af indkomståret 2018 udløb imidlertid d. 31. oktober 2023 og en forhøjelse af indkomsten vil derfor forudsætte, at betingelserne for ekstraordinær genoptagelse er opfyldte. Skattestyrelsen var allerede i juli 2021 opmærksom på, at klager udrejste ved udgangen af indkomståret 2018 og havde derfor markeret

indkomståret 2019 til genoptagelse. Det er derfor Skatterådets opfattelse, at betingelserne for at genoptage indkomståret 2018 ekstraordinært ikke er opfyldte. Klagers skattepligtige indkomst for indkomståret 2018 kan derfor ikke forhøjes med vederlaget, som er udbetalt og indberettet af klagers arbejdsgiver i indkomståret 2019.

Den påklagede indkomst- og skatteansættelse for indkomståret 2019 kan til gengæld godt ændres. Klager er ikke skattepligtig til Grønland i indkomståret og der skal ikke laves slutopgørelser. Skattestyrelsens ændrede slutopgørelse, såvel som den første ordinære slutopgørelse skal derfor annulleres.

Der er herefter ikke et grundlag for at opkræve restskat for indkomståret 2019, men der er heller ikke et grundlag for at have udbetalt den overskydende skat på kr. 19.796 til klager i august 2020. Skattestyrelsen har derfor et tilbagesøgningskrav på det udbetalte beløb. Tilbagesøgningskravet er stiftet ved udbetalingen og fra dette tidspunkt løber kravets forældelse. Da der ikke er lovhjemmel til opkrævning eller udbetaling af skat for indkomståret 2019, er det ikke et skattekrav, som omfattes af den korte 5 års forældelse, men som i stedet først forældes efter 20 år.

Ifølge dansk retspraksis kan et tilbagesøgningskrav i visse tilfælde blive afvist, hvis modtageren har været i god tro. Efter Skatterådets opfattelse kan klager ikke have været i god tro, da han modtog overskydende skat for indkomståret 2019. Han har netop selv afvist opkrævning af restskat for indkomståret under henvisning til at han var afrejst Grønland i 2018 og ikke var skattepligtig til Grønland i indkomståret 2019.

Skatterådets afgørelse

Skattestyrelsens ansættelse af indkomst og skat for indkomståret 2019 skal annulleres, da klager ikke er skattepligtig til Grønland i indkomståret 2019.

Skattestyrelsens udbetaling af overskydende skat i august 2020 på kr. 19.796 for indkomståret 2019 er en fejludbetaling uden lovhjemmel, som klager skal tilbagebetale, da han har modtaget beløbet med urette.

Lovgrundlag: §§ 1, 2 og 13 i Indkomstskatteloven
§§ 47 og 48 i Skatteforvaltningsloven
§§ 1 og 4 i 1908-loven